

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Autoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 827. Professio expressa qualiter fieri possit & debeat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73957)

datis Episcopi Diocesani. Contrarium, nimirum quod literæ dimissoriae concedendæ Novitiis non sint à Prælo Religionis, sed ab Episcopo Diocesano, tenentibus Peregrin. in comment. ad reg. canon. regular. p. 1. c. 4. lit. a. §. 1. Naldo. V. Novitiis.

num. 8. Ugol. de potest. Episc. c. 26. §. 20. num. 7. Henriq. L. 10. c. 23. num. 3. quos Delb. ait loqui fortasse de jure communi, non attento privilegio concessio regularibus, de quo videri possit Suar. de relig. tom. 3. l. 5. c. 16. n. 17. & Dian. l. 6.

CAPUT III.

De professione religiosa & professis.

Quæst. 826. Quid & quotuplex sit professio?

1. **R**esp. Primò: professio statum Religiosum constituens, accepta generaliter & latè pro actu, quo is, qui vult fieri Religiosus, statum Religionis publicè soleniter & firmiter assumit, sive id fiat per vota solennia absolutè & irrevocabiliter, qualiter fit regulariter & ordinatè in plerisque Ordinibus, sive per vota simplicia sub conditione aliqua, adèdque dissolubili, uti ea fit in Societate Jesu post biennium probationis; ita ut in hac acceptione latiore etiam scholastici & coadjutores necdum formati dici possint professi. Professio inquam sic generaliter accepta describi potest, quòd sit contractus Religiosus & sacer, quo homo voluntariè se tradit Deo in Religione aliqua approbata quò ad certum modum seu institutum vivendi, editis tribus votis; paupertatis, castitatis & obedientiæ, idque intercedente acceptione Prælati regularis, qui traditionem illam nomine Dei acceptet. ita ex Suar. Tom. 3. de relig. l. 6. c. 2. num. 4. Pirh. h. t. num. 94. Accepta strièdè pari modo describitur, nisi quòd addatur: contractus mutuus & reciprocus, quo se quis tradit & obligat Religioni absolutè, & ea mediante Prælato acceptans hanc traditionem vicissim irrevocabiliter se obligat ad illum retinendum, alendum, & ut filium juxta institutum suum tractandum. & ita Sanch. L. 6. mor. c. 9. num. 7. Donat. Tom. 2. prax. regul. p. 2. rr. 10. q. 1. à num. 2. cum communi.

2. Resp. Secundò: professio utraque, tam strièdè, quàm latè accepta, alia est expressa, alia tacita, prout nimirum fit vel signis externis traditionem illam expressè significantibus, vel exercendo actum aliquem, ex quo ea colligatur, vel gestatione habitus professorum in tali Religione proprii.

Quæst. 827. Professio expressa qualiter fieri possit & debeat?

1. **R**esp. Primò: de forma & essentia professionis expressæ regulariter non est, ut fiat verbis vel scripto, sed potest fieri etiam nutu aliove quocunque signo sufficienter voluntatis sui consensûs declarativo. Dixi tamen: regulariter quia in Societate Jesu id speciale est, ut deciditur p. 4. const. c. 3. quòd de essentia & valore illius sit, ut fiat voce seu verbis & scripto, nimirum publicè coram hominibus de societate & externis, qui adfuerint legatur & recitetur ex scripto. Azor. p. 1. inst. mor. c. 5. q. 7. Suar. Tom. 3. de relig. L. 6. c. 12. num. 2. Sanch. L. 5. mor. c. 3. num. 4. Castrop. rr. 16. du. 2. p. 1. n. 1. Tamen si autem in aliis Religionibus sic professionem edi necesse non sit, convenientissimum tamen est, ut sic fiat, tum ob claram illius factæ probationem,

tum ad præcavendas lites, quæ ex contrario oriri possunt. juxta c. vidua 20. q. 1. & ibi. Gl. V. scriptis, unde etiam professum compelli posse à Religione, ut in scriptis faciat professionem; quia id Religioni & juri convenit, nec professio præjudicat, & e contra quoque Religionem compelli posse à professo, ut suam professionem in scriptis admittat (quòd aliàs necesse non est, cum sufficiat signo sufficienti acceptionem declarari. ut Suar. l. c. num. 5.) quia illius interest, ut hac ratione de ejus expressa professione constet, sine qua ab electione in Prælatum arceatur, per c. nullus de elect. in 6. tradit cum Abb. in c. cum causam de electione in 6. num. 7. & 8. Sanch. L. 14. sum. c. 3. num. 6. & c. Castrop. l. c. ubi etiam ex Suar. l. c. num. 5. quòd necessarii non sint testes; cùm id nullibi caveatur, possitque illa traditio & acceptatio compleri inter profitentem & Prælatum; convenientissimum tamen esse, ut adhibeantur, ut Ecclesiæ constet de statu assumpto, & retrocedere non possit. Porrò licet juxta diversa Ordinum instituta diversa verborum formula interdum ex præscripto adhibenda in editione professionis, ut dum quandoque tria vota substantialia satis exprimuntur, quando sola obedientia secundum regulam promittitur; aliquando stabilitas & conversio morum secundum regulam, in qua obedientia, paupertas & castitas continentur, ut Azor. l. c. c. 4. q. 2. Sanch. l. c. n. 3. Suar. l. c. n. 6. Castrop. l. c. n. 2. Pirh. h. t. n. 98. sitque hæc formula servanda; eà tamen non servatà, non propterea professio est irrita. Azor. l. c. c. 5. q. 7. Pirh. l. c. nisi fortè hoc ipsum in regula à Sede Apostolica approbata habeatur; cùm Ecclesia non minus circa professionem, quàm circa matrimonium impedimenta dirimentia seu conditiones, quæ sint de forma ipsius substantiali, statuere possit. ut Pirh. l. c. cum Jo. And. in c. 13. h. t. Sed neque necesse est fieri in Ecclesia, aut etiam in habitu Religioso. ut Suar. l. c. c. 12. num. 24. Castrop. l. c. num. 1. Pirh. h. t. num. 99. juncto num. 102. De cetero professionem factam sub conditione de futuro non esse validam est probabilis; & quidem id certum videtur, dum conditio repugnat castitati, paupertati & obedientiæ, in ea Religione præscriptæ, non secus, ac contractus matrimonialis sub conditione repugnante ipsius essentia est irritus. per c. fin. de condit. apposit. & ita tradunt Sylv. V. relig. 3. q. 6. & seq. Nav. L. 3. conf. 10. de regul. Covar. 4. decret. 2. p. c. 3. §. 1. num. 8. Azor. p. 1. l. 12. c. 5. Sanch. L. 5. sum. c. 5. num. 92. Castrop. l. c. num. 3. Suar. l. c. L. 6. c. 12. num. 14. dum verò conditio de futuro non repugnat dictis votis. v. g. dum quis promittit castitatem, &c. Si pater consenserit, affirmat quidem Sanch. l. c. c. 4. num. 88. & alii, valere; eò quòd consensus præcedens conditionalis purificatà conditione transit in absolutum. sed verius negant Suar. l. c. à num. 18. Castrop. l. c. num. 5. & alii apud illum, eò quòd consensus talis conditionalis non sit aut fuerit consensus in traditionem præsen-

tem sui; sed in futuram pendente à conditione, adeoque eà completà opus esse novo consensu.

2. Resp. Secundò: probabilis videtur, posse fieri professionem per procuratorem; habentem tamen ad hoc speciale mandatum; cum quòd quis facere per se ipsum, etiam facere possit per alium quando à lege vel statuto aliter præscriptum non est juxta *reg. 68. de reg. jur. in 6.* uti id in præsentè præscriptum aliter non est, ac ita tenent *Sylv. l. c. 9. 1. 5. Sanch. l. c. c. 3. num. 7. Suar. l. c. c. 11. num. 22. Castrop. l. c. num. 1.* Pirh. num. 100, modò tamen etiam procurator constituatur liberè, & constituens in ea voluntate persistat pro tempore, quo per illum fit professio, & non sit revocata etiam per actum internum ignorante procuratore. ut *Suar. Sanch. Pirh. ll. cit.* quòd autem necessè non sit principalem exprimere Religionem, in qua professio facienda, sed relinqui electionem Religionis procuratori, ut docent *Suar. & Castrop.* melius negari videtur à *Sanch.* quem sequitur *Pirh. num. 100.* saltem, si velit id eum posse vi talis generalis commissio- nis, quin autem expresse talis electio ipsi committi possit, videtur non improbabile.

Quæst. 828. Qualiter seu quot modis fiat professio tacita?

1. **R** Esp. Primò: duobus, scilicet delatione habitus proprii professorum, & exercitio actus alicujus ibidem proprii professorum. ita *Azor. cit. l. 12. c. 43.* *Sanch. cit. l. 5. c. 3. num. 19.* *Laym. l. 4. r. 5. c. 5. num. 1.* *Castrop. l. c. num. 6.* *Pirh. num. 104.* Quòd itaque attinet ad primum, requirebatur olim, ut quis censeretur & haberetur pro tacitè professo, ut habitum professorum vel patenter, puta, colore aut figurâ, vel latenter, nimirum sola benedictione distinctum ab habitu Religioso, quo utebantur Novitii ante annum probationis expletum, post adeptos tamen pubertatis annos susceptum spontaneè animo & intentione profitendi gestasset per triduum, ut sumitur *ex c. ad nostram. b. t.* idque, si ve detulerit illum intra Monasterium si ve extra, cum licentia tamen Prælati regularis, & sub ejus obedientia, ut *Azor. l. c. l. 12. c. 4. 9. 5. Sanch. cit. l. 5. c. 3. num. 25.* *Pirh. b. t. num. 107. in fine.* ita tamen, ut licet per talem delationem non obligabatur ad permanendum in ea Religione in specie, cujus habitum assumpserat, obligabatur tamen ad ingrediendum Religionem aliquam in genere, & ingredi poterat seu transire ad aliam, si prior nimis rigida videbatur. *Pirh. n. 106.* prout sumitur *ex c. super eo. b. t.* Transacto verò integro anno probationis gestatio habitus Novitiorum proprii inducit professionem tacitam per assumptionem habitus professorum absque eo, quòd illum per triduum gestaverit prout sumitur *ex c. 3. b. t. in 6.* Taliter autem inducta professio tacita non relinquit liberum ingredi ordinem alium, quàm illum, cujus habitum detulit per annum. *Pirh. cit. n. 107.* Habetque id ipsum à potiore locum, dum per annum gestavit habitum Monachalem, dum habitus Novitiorum & Professorum indistincti sunt. ita ut in fine anni censeatur ipso jure emisisse professionem tacitè, & quidem præsumptione juris & de jure, contra quam non admittitur probatio, nisi ante expletum annum probationis præcesserit protestatio, se non gestasse habitum animo profitendi; quin & potest talis compelli ad profitendum expresse, sumuntur hæc *ex c. ex parte. b. t.* juncta *Gl. ibid. v. per annum.* & *Jo. And. num. 1.* *Azor. l. c.* *Pirh. num. 108.* *Barbof. in cit. c. 22. num. 1. & 2.* citatis pluribus aliis; cum

hac tamen etiam distinctione, ut, si ante annum 14. ingressus habitum illum Novitiorum non distinctum ab habitu professorum susceperit, & dein per annum totum detulerit, censeatur tacitè professus, vel, si quam professionem fecisset, eam ratam habuisse, nisi talem habitum etiam alii in Monasterio, qui nec Novitii, nec Professi sunt, communem tamen vitam cum iis ducunt (ut Capellani servientes & sæculares Clerici) gestare soleant. *Abbas. in cit. c. ex parte. b. t. num. 3.* *Sanch. l. 5. mor. c. 3. n. 32.* *Pirh. num. 109.* juxta *c. 1. §. quòd si b. t. in 6.* Si verò habitum illum assumpserit post annum 14. detulit per annum, censeatur tacitè professus, etiam si dicti alii non professi, nec Novitii eum deferant, prout statuitur. *cit. c. 1. §. qui verò.*

2. Quòd attinet ad secundum, ut exercitio alicujus actus professorum proprii, v. g. datione suffragii in Capitulo censeretur etiam olim quis tacitè professus ipso facto, ita ut probatio in contrarium non admitteretur, nec egredi posset ad sæculum, requirebantur sequentia: primò, ut actus, per quem inducitur professio fiat autoritate & consensu illius, qui potest ad Religionem illam admittere; sicut enim expressa professio fieri nequit, nisi in manibus habentis potestatem recipiendi, ita multò minus tacita; quia difficilior cognoscitur consensus tacitus, quàm expressus; quamvis ad tacitam professionem non requiratur factum aliquod admittentis, sicut illud requiritur ad professionem expressam, sed sufficiat sola scientia & patientia illius. *Sanch. l. c. num. 14.* *Suar. Tom. 3. l. 6. c. 19. num. 16. in fine.* *Pirh. b. t. num. 14.* Secundò, ut actus ille fiat sponte sine metu & violentia. *c. vidua. b. t.* Tertiò ut exercens illum actum sciat eum de jure communi vel ex statuto aut consuetudine Religionis istius esse proprium professorum, & per illum induci tacitam professionem; cum si illud ignoret, deficiat tacitus consensus profitendi, dum ignorantis nullus est consensus, uti idem est de professione tacita inducta per delationem habitus. ita expresse *Sanch. l. c. num. 24.* *Castrop. l. c. num. 8.* citatis *Sylv. Nav. Laym. & aliis Pirh. num. 14.* Quartò, ut habeat verum ac positivum propositum profitendi (ita ut non sufficiat non habere animum per hoc non profitendi) per exercitium talis actus, ita ut sciens certò, se non habuisse animum profitendi, non obligetur in foro conscientie, etsi in foro externo allegans defectum intentionis non audiat juxta *cit. c. vidua.* & *Fagn. ibid. n. 30.* *Pirh. l. c.* Quintò, ut exercens actum sit in legitima ætate ad validam professionem jure antiquo requisitam, nempe ut annos pubertatis excesserit juxta *c. 3. b. t. in fine.* *Pirh. l. c.* Sextò, ut volunt aliqui, post actum illum exercitum perseveret in illo proposito & non pœniteat actus exerciti *juxta c. ad nostram. b. t.* quòd tamen *Abb. in c. vidua. num. 6.* *Sanch. l. c. c. 3. n. 21.* distinguunt. ita, ut non requiratur illa perseverantia, si actus ille exerceatur, in suscepto habitu professorum intra annum probationis, secus, si sine suscepto illo habitu. *Pirh. l. c.* & ita docet *Castrop. l. c. num. 7.* cum *Suar. Tom. 3. de relig. c. 19. à num. 8.* nunquam induci tacitam professionem ex usu & exercitio actuum professorum absque eorum habitus saltem eorum communis delatione, exercitio verò illo actu in assumpto illo habitu extra delationem ejusdem & perseverantia in dicto proposito induci tacitam professionem, tradunt *Sanch. cit. l. 4. c. 3. num. 11.* *Less. l. 2. c. 21. du. 7. num. 47.* *Laym. l. 4. sum. c. 3, num. 21,* *Castrop. l. c. num. 7.* quem vide.

3: Resp: